

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11C/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315203695
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Gandelová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1315203695.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Gandelovou v právnej veci žalobcu : SVBaNP Na promenáde, so sídlom Lichnerova 27, Senec, IČO : 30847109, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef Holič, s.r.o., so sídlom Poľovnícka č. 4, Bernolákovo, IČO : 51163730, proti žalovanej : S.. J. Z., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom X. č. XX, N., o neúčinnosť právneho úkonu takto

rozhodol:

I. Dohoda dedičov uzatvorená v dedičskom konaní 4D/147/2011, Dnot 18/2012 zo dňa 23.02.2013, medzi F.. S. P. narodeným XX.XX.XXXX a žalovanou, jeho O. S.. J. Z., narodenou XX.XX.XXXX, je voči žalobcovi právne neúčinná .

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 20.02.2015, sa žalobca domáhal, aby súd vyhlásil prevod podielu, alebo darovaciu zmluvu, uzatvorenú v dedičskom konaní po poručiťke O. P.Z. medzi F.. S. P. a jeho O. (L.), za právne neúčinný/ú voči žalobcovi.

2. V žalobe tvrdil, že F.. P. pôsobil ako K. Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov (L.) a od S. XXXX do Z. XXXX uskutočňoval z účtu spoločenstva výbery a účtovné operácie, ktoré nesúviseli s platbami v mene žalobcu, tieto nezúčtoval a spoluvlastníci bytov a nebytových priestorov tvrdia, že spreneveril sumu najmenej 66.000 eur. Spoločenstvo sa na schôdzi vlastníkov rozhodlo objednať služby právneho zástupcu, podať trestné oznámenie a vymôcť čiastku, ktorú trestnou činnosťou F.. P. bývalý vlastník bytu, člen spoločenstva, spreneveril v rokoch XXXX až XXXX vo funkcii K.. V dedičskom konaní po poručiťke O. P., S. F.. P., bolo vlastníctvo bytu prevedené na jeho O., žalovanú. F.. S. P., ako hmotne zodpovedný K. spoločenstva, preukázateľne spôsobil na majetku žalobcu schodok, škodu vo výške 66.184,45 eur a po smrti S. denne spôsoboval spoločenstvu ďalšiu škodu, stal sa dlžníkom, ktorý nekomunikuje a nereaguje. Z týchto dôvodov sa žalobca domáha, aby súd vyhlásil právny úkon (dohodu dedičov) za právne neúčinný.

3. Ako dôkazy označil X. č.XXXX, trestné oznámenie, návrh na nariadenie predbežného opatrenia, rozhodnutie tunajšieho súdu č.k. 19C/337/2014-124 zo dňa 16.12.2014, predbežné vyúčtovanie záloh spojených s vyúčtovaním bytu.

4. Žalovaná sa ku žalobe písomne nevyjadrila.

5. Uznesením č.k. 11C/139/2015-59 zo dňa 11.01.2016 súd konanie prerušil do skončenia konania vedeného na Okresnom riaditeľstve policajného zboru Senec pod sp.zn. ORP-575/2-VYS-CS-2014.

V danej veci bola podaná obžaloba a vec bola skončená rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 46T/64/2015-1339 zo dňa 11.11.2016.

6. Uznesením č.k. 11C/139/2015-82 zo dňa 21.03.2018 súd rozhodol o pokračovaní v konaní.

7. Z osvedčenia o dedičstve po poručiťke O. P., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX., 4D/147/2011, O., súd zistil, že ako dedičia zo zákona v prvej zákonnej skupine prichádzali do úvahy manžel poručiťky a dve dospelé deti. Všeobecná hodnota majetku poručiťky bola stanovená na sumu 53.824,74 eur, čistá hodnota majetku predstavovala sumu 28.806,12 eur. Dedičia uzavreli o vyporiadaní dedičstva dedičskú dohodu, podľa ktorej nehnuteľnosti v kat.úz Senec nadobudne S. J. Z. v celosti, bez povinnosti výplaty ostatných ustupujúcich spoludedičov a nehnuteľnosti v kat. úz. Y. nadobudne S. P. S., tiež bez povinnosti výplaty ustupujúcich spoludedičov.

8. Zo súdneho spisu 46T/64/2015 súd zistil, že F.. S. P. bol stíhaný a aj právoplatne uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu sprenevery podľa ustanovenia § 213 ods. 1,ods. 3 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Súd zároveň zaviazal . IJ.. S. P. na náhradu škody voči spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov (žalobcovi) vo výške 46.489,23 eur.

9. Súd rozhodoval v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), podľa ktorého sa veriteľ môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právné úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný, alebo ak už bol uspokojený.

10. Ustanovenie § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka stanovuje, že odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

11. V zmysle § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb; to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

12. Podľa ustanovenia § 42b Občianskeho zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi. Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

13. Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok na úkor veriteľa. Dlžníkov právny úkon musí ukracovať uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá znižovanie majetku, ktoré bráni uspokojenie pohľadávky v celom rozsahu, alebo aspoň sčasti, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by veriteľ svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. Kvalifikované znižovanie majetku dlžníka dokazuje žalobca. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkov právné úkony ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky nesie žalobca.

14. Súd vykonaným dokazovaním považoval za preukázané, že dlžník žalobcu, F., zmenšil svoj majetok do tej miery, že sa tým ukrátilo uspokojenie veriteľovej (žalobcovej) vymáhateľnej pohľadávky (jednoznačne preukázaná rozsudkom tunajšieho súdu 46T/64/2015-1339). Keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dlžník nemá iný majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie žalobcovej vymáhateľnej pohľadávky, je právny úkon, ktorým ukracuje pohľadávku veriteľa odporovateľný. Žalobca preukázal, že je aktívne legitimovaným na podanie odporovacej žaloby, ako veriteľ, ktorý má v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku a odporovateľným úkonom dlžníka došlo ku zmenšeniu majetku dlžníka v tom smere, že sa tým ukrátilo uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Pasívne legitimovaná je v tomto spore aj žalovaná, ako tá, ktorá mala z odporovateľného právneho úkonu prospech.

15. V zmysle ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka je blízkou osobou príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. V danom prípade ide o právny úkon urobený medzi dlžníkom a jemu blízkymi osobami. Úmysel dlžníka a vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa tu predpokladajú. Bolo na žalovanej, aby v konaní preukázala, že v čase uzatvorenia dohody dedičov so svojim otcom jeho úmysel ukrátiť veriteľa nepoznala a to ani pri náležitej starostlivosti. Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že žalovaná by vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu takú činnosť, aby dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa poznala, respektíve, aby sa o tomto úmysle dozvedela. Žalovaná však zostala v spore nečinná, nenavrhovala žiadne dôkazy na preukázanie takejto skutočnosti. Preto súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, vyhovel žalobe a rozhodol podľa citovaných ustanovení tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

16. O trovách konania súd rozhodoval podľa ustanovenia § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru je úspechu vo veci. Žalobca mal vo veci úspech, preto súd zaviazal žalovanú ku náhrade trov konania v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka- spisová značka tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.